

๒. ข้อมติว่าด้วยการทำประมงทะเลหลวง (Resolution on High Seas Fishing) เสนอโดยซีลี

การประชุม APPF ครั้งที่ ๒๐ ระลึกถึงปฏิญญาโตเกียว ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ของการประชุม APPF ที่ได้กำหนดเป้าหมายประการหนึ่งคือ การเปิดโอกาสให้สมาชิกรัฐสภาในเอเชียและแปซิฟิก พิจารณาแนวทางร่วมกัน ซึ่งกระตุ้นและพัฒนาความพยายามในการร่วมมือระหว่างกันในฐานะภูมิภาคในเรื่องดังกล่าว แสวงหาความร่วมมืออย่างกว้างขวางและไม่เป็นการเฉพาะในด้านต่าง ๆ อันหมายรวมถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและข้อปฏิบัติที่คำนึงถึงการรักษาสีงแวดล้อม อีกทั้งยังตระหนักว่าปฏิญญาแวนคูเวอร์ได้ระบุว่า ที่ประชุมได้แสดงความหวังในเรื่องการเสื่อมโทรมลงของสภาพแวดล้อมที่สามารถแพร่ขยายข้ามพรมแดนไปยังประเทศต่าง ๆ และก่อให้เกิดผลกระทบต่อภูมิภาคอื่น ๆ ดังนั้น จึงเห็นควรให้ส่งเสริมการจัดการสภาพแวดล้อมภายในภูมิภาค ตลอดจนยืนยันถึงหลักการตามเนื้อหาของปฏิญญาซันโตอาโกว่าด้วยความจำเป็นที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องมีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายที่เท่าเทียมกันเพื่อประโยชน์ในการปกป้องทรัพยากร ประชาชน และความสำเร็จในการอนุรักษ์ ดูแล รวมถึงมาตรการต่าง ๆ ในการอนุรักษ์มหาสมุทรแปซิฟิกและสภาพแวดล้อม ขณะเดียวกันเน้นถึงข้อมติที่ว่าด้วยประเด็นดังกล่าว ในการประชุม APPF ครั้งที่ ๑๙ เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ณ กรุงอูลานบาตอร์ มองโกเลีย ที่ได้ระลึกให้ตระหนักถึงการใช้อย่างเหมาะสมของทรัพยากรประมงบางอย่างมากเกินไปในมหาสมุทรแปซิฟิก นอกจากนี้ ได้เรียกร้องไปยังรัฐต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตของการทำประมงให้นำมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมาใช้

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการปกป้องทรัพยากรประมงในทะเลหลวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรข้ามเขต ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ ปลา Jack Mackerel ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักบริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิกที่ปัจจุบันอยู่ในภาวะวิกฤต และเชื่อมั่นว่าอนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรประมงทะเลหลวงในมหาสมุทรแปซิฟิกใต้ ที่ได้มีการรับรองเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ นครโอ๊คแลนด์ นิวซีแลนด์ เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดระเบียบร่วมกันที่เพียงพอสำหรับทรัพยากรประมงทะเลหลวงในเขตเอเชียและแปซิฟิก รวมทั้งกังวลถึงความจำเป็นในการดำเนินการให้อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรประมงทะเลหลวงในมหาสมุทรแปซิฟิกใต้ มีผลบังคับใช้โดยเร็ว รวมทั้งยังตระหนักว่าเพื่อให้มีผลตามกฎหมายจะต้องมีการให้สัตยาบันในเอกสารจำนวน ๘ ฉบับ โดยอย่างน้อย ๓ ประเทศที่มีพรมแดนติดแม่น้ำซึ่งติดกับบริเวณพื้นที่ตามอนุสัญญา และ ๓ ประเทศที่ไม่มีพรมแดนติดกับแม่น้ำตามแนวชายฝั่งซึ่งติดกับบริเวณพื้นที่ตามอนุสัญญา

ในส่วนของ การแก้ไข ที่ประชุมเรียกร้องให้ทุกประเทศที่เข้าร่วมการประชุม APPF ครั้งที่ ๒๐ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ดำเนินการอย่างเต็มที่ภายในรัฐสภาของตน เพื่อผลักดันให้ประเทศที่เกี่ยวข้องให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรประมงทะเลหลวงในมหาสมุทรแปซิฟิกใต้ โดยเร็วที่สุด